Ölbő, 1916. október 18. – Szombathely, 1977. április 21.

Apja cipész volt. A helyi elemi iskola befejezése után mezőgazdasági szakiskolát végzett Csermajorban. Házasságkötéséig szülei családi gazdaságában dolgozott, majd 24 kat. hold örökölt és bérelt földjén önálló gazdálkodásba fogott.

1945-ben a közéleti érdeklődés vitte a Független Kisgazdapártba, hamarosan belépett a Magyar Parasztszövetségbe is. Pártja képviseletében részt vett a helyi földosztó és a nemzeti bizottságok munkájában. 1947-ben a Sárvár és Vidéke Földműves-szövetkezet áruforgalmi vezetője. 1947. augusztus 17-én lemondott az FKGP Vas megyei szervezetében betöltött alelnöki és a parasztszövetség megyei titkári posztjáról. Még ugyanazon a napon a Demokrata Néppárt megyei alelnökévé választották. A kisgazdapárt politikájából való kiábrándulása mellett az új párt katolikus világnézete és Barankovics István szociális elképzelései befolyásolták a döntését. Az 1947. augusztus 31-én tartott országgyűlési választásokon mandátumhoz jutott a Vas megyei választókerületben.

1949 után visszavonult a politikától, de így sem tudta elkerülni a zaklatásokat. A Hazafias Népfront Nagy Imre által kezdeményezett újjászervezése idején őt is igyekeztek aktivizálni. 1954. októberben beválasztották a Vas megyei bizottságba, valamint az elnökségbe. Az 1960. évi kollektivizálás során belépett a kámi Kisfaludy Mezőgazdasági Termelőszövetkezetbe. Hat éven keresztül a szövetkezet elnökeként dolgozott. Élete utolsó éveiben Szombathelyen lakott, 1975-ben a Vízgazdálkodási Vállalat anyaggazdászaként ment nyugdíjba.